

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Romana Bárty a přísedících Marie Frouzové a Evy Vithové v hlavním líčení konaném dne 3. července 2012, **t a k t o** :

Obžalovaný**XXXXX**

nar. XXXXX v XXXXX, státní příslušník XXXXX, naposledy v XXXXX, v ČR bytem XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Českých Budějovicích,

je v i n e n, že

dne 4.12.2011 v katastru obce Loučovice, okres Český Krumlov po předchozím slovním sporu v době, kdy kolem 02.45 hodiny odcházel z hotelu Kilián poškozený XXXXX, nar. XXXXX, tohoto následoval a před hotelem poškozeného napadl opakovanými údery nožem značky PRO-SPEED, o celkové délce nože 200 mm a délce čepele 107 mm, jmenovaného nejméně sedmáctkrát bodl a to i silou střední intenzity do různých částí těla a to hlavy, krku, břicha a hrudníku, přičemž mu způsobil bodnou ránu dolního rtu vlevo v délce 1,5 cm pronikající do dutiny ústní, bodnou ránu dolního rtu vpravo pronikající do podkoží, bodnou ránu levého ušního boltce ve střední třetině délky 1,5 cm s poraněním chrupavky ušního boltce, dvě řezné rány za levým ušním boltcem délky 3 mm a 10 mm, dvě podélné rány zasahující až k okostici v týlní krajině délky 10 a 7 cm s tepenným krvácením, bodnou ránu na zadní straně krku délky 5 cm zasahující šikmo do podkoží, bodnou ránu v zadní podpažní čáře vlevo v úrovni bradavky s částečným zavzdušněním dutiny hrudní, pronikající do dutiny hrudní, šest bodných ran v oblasti oblouku žeberního vlevo a v levém podžebří pronikajících do dutiny břišní, z nich jedna pronikla do tlustého střeva před slezinným ohbím, bodnou ránu v oblasti trapézového svalu vlevo nahoře při střední čáře zasahující do podkoží a k povrchu svalu délky 1 cm, bodnořeznou ránu na hřbetě levého předloktí na přechodu střední a dolní třetiny délky 5 cm zasahující do vazivového spojení obou kostí předloktí se zářezem do vřetenní kosti, když ke smrti poškozeného nedošlo jenom z důvodu včasné specializované urgentní lékařské pomoci, neboť by jinak hrozilo vykrvácení řádově v několika desítkách minut a bez včasné pomoci, spočívající v drenáži dutiny hrudní a vypuštění vzduchu, by hrozila smrt řádově v hodinách a vzhledem k počtu bodnutí, míst kam úderý vedl i intenzitě úderů si musel být vědom toho, že může XXXXX usmrtit,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, a tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku a

o d s u z u j e s e z a t o

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **11 (jedenáct let)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se zařazuje obžalovaný pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se ukládá obžalovanému trest propadnutí věci, a to nože značky PRO-SPEED o celkové délce nože 200 mm a délce čepele 107 mm.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se ukládá obžalovanému povinnost uhradit poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4 škodu ve výši 214.833,97 Kč a poškozenému XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 186.820,- Kč přičemž podle § 229 odst. 2 tr. řádu se odkazuje tento poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Ze svědeckých výpovědí XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, znaleckých posudků z oboru toxikologie, genetiky, soudního lékařství, protokolu o ohledání místa činu, odborného vyjádření, zprávy spolkového ústředního rejstříku a z části z výpovědi obžalovaného, soud zjistil tento skutkový stav.

Obžalovaný XXXXX byl ve Spolkové republice Německo opakovaně trestně stíhán a odsouzen. Mimo jiné 24. dubna 1995 Obvodním soudem Essen pro těžké ublížení na zdraví a jízdu načerno. Tímto soudem 20. listopadu 1996 pro těžkou společnou krádež a 9. srpna 1999 pro nedovolené držení omamných prostředků, urážku a úmyslné opilství, kdy byl odsouzen k peněžitě pokutě. Dne 29. ledna 2001 byl odsouzen pro úmyslné ublížení na zdraví a 2. dubna 2001 pro těžké ublížení na zdraví a výkon trestu byl ukončen 23. prosince 2008. Dne 15. srpna 2001 mu byl uložen trest odnětí svobody na jeden rok a tři měsíce za úmyslné ublížení na zdraví v souběhu s vyhrožováním a 26. října 2001 pak byl odsouzen k trestu odnětí svobody na šest let za znásilnění v souběhu trestných činů s úmyslným ublížením na zdraví. Z výkonu tohoto trestu byl propuštěn 13. prosince 2010. Dne 10. srpna 2004 pak byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dva roky a šest měsíců za znásilnění a těžké ublížení na zdraví ve dvou případech a výkon tohoto trestu ukončil 3. srpna 2008.

Obžalovaný byl povinen každý týden se v Německu hlásit na policii a podroboval se testům na alkohol a drogy. V průběhu doby, kdy měl obžalovaný plnit své povinnosti, se odstěhoval se svou družkou XXXXX a pronajali si byt v Loučovicích, okres Český Krumlov.

Dne 3. prosince 2011 navštívil obžalovaný se svou družkou a dalšími známými zábavu v hotelu Kilián, v katastru obce Loučovice, okres Český Krumlov. Na této zábavě obžalovaný, ačkoli věděl, že po požití alkoholu se u něho projevují agresivní tendence, požíval alkoholické nápoje a v průběhu večerních či ranních hodin došlo na toaletě ke slovnímu konfliktu mezi ním a XXXXX, nar. XXXXX. V době, kdy kolem 02.45 hodiny odcházel z hotelu Kilián poškozený XXXXX, nar. XXXXX, tohoto následoval a před hotelem poškozeného napadl opakovanými údery nožem značky PRO-SPEED, o celkové délce nože 200 mm a délce čepele 107 mm, jmenovaného nejméně sedmnáctkrát bodl a to i silou střední intenzity do různých částí těla a to hlavy, krku, břicha a hrudníku, přičemž mu způsobil bodnou ránu dolního rtu vlevo v délce 1,5 cm pronikající do dutiny ústní, bodnou ránu dolního rtu vpravo pronikající do podkoží, bodnou ránu levého ušního boltce ve střední třetině délky 1,5 cm s poraněním chrupavky ušního boltce, dvě rezné rány za levým ušním boltcem délky 3 mm a 10 mm, dvě podélné rány zasahující až k okostici v týlní krajině délky 10 a 7 cm s tepenným krvácením, bodnou ránu na zadní straně krku délky 5 cm zasahující šikmo do podkoží, bodnou ránu v zadní podpažní čáře vlevo v úrovni bradavky s částečným zavzdušněním dutiny hrudní, pronikající do dutiny hrudní, šest bodných ran v oblasti oblouku žeberního vlevo a v levém podžebří pronikajících do dutiny břišní, z nich jedna pronikla do tlustého střeva před slezinným ohbím, bodnou ránu v oblasti trapézového svalu vlevo nahoře při střední čáře zasahující do podkoží a k povrchu svalu délky 1 cm, bodnořeznou ránu na hřbetě levého předloktí na přechodu střední a dolní třetiny délky 5 cm zasahující do vazivového spojení obou kostí předloktí se zářezem do vřetenní kosti, když ke smrti poškozeného nedošlo jenom z důvodu včasné specializované urgentní lékařské pomoci, neboť by jinak hrozilo vykrvácení řádově v několika desítkách minut a bez včasné pomoci, spočívající v drenáži dutiny hrudní a vypuštění vzduchu, by hrozila smrt řádově v hodinách.

Obžalovaný shora popsané jednání popřel a v průběhu přípravného řízení sdělil, že pouze došlo mezi ním a poškozeným ke sporu, v němž se vzájemně fyzicky napadali, a to před hotelem Kilián. Muž, se kterým zápasil, se poté vrátil do hotelu a obžalovaný odcházel ke svému bydlišti. V průběhu chůze byl napaden dvěma či čtyřmi osobami, které jej kopaly, a proto se také schovával v továrně v Loučovicích. Kategoricky popřel, že by s sebou nosil nůž a popřel, že by nůž zajištěný na místě činu byl jeho.

Tuto obhajobu obžalovaného však soud posoudil jako nevěrohodnou. Na místě činu byl nalezen nůž, na jehož čepeli byla krev a z této krve byl stanoven úplný profil odpovídající profilu DNA poškozeného XXXXX, nar. XXXXX. Ze stěrů rukojeti nože byly stanoveny smíšené profily, odpovídající minimálně dvěma osobám a nebyla vyloučena přítomnost profilu DNA obžalovaného a poškozeného. Poškozený XXXXX vyloučil, že by nalezený nůž byl jeho a přestože obžalovaný v průběhu trestního řízení popíral vlastnictví nože, nemohl soud přehlédnout svědeckou výpověď XXXXX, která potvrdila, že obdobný nůž u obžalovaného zpozorovala v době, kdy je obžalovaný navštívil. V neprospěch obžalovaného také svědčí svědecké výpovědi XXXXX a XXXXX, které potvrdily, že v zimních měsících roku 2011 měl u sebe obžalovaný nůž, který navíc byl tzv. boxer, stříbrné barvy. Není tedy důvodu pochybovat, že i při pobytu v České republice byl obžalovaný ozbrojen nožem a soud nezjistil žádné skutečnosti, které by zpochybnilly věrohodnost výpovědi poškozeného, že nůž, na němž byla nalezena jeho krev, není jeho nožem a logicky z toho vyplývá, že jde o nůž, kterým obžalovaný v průběhu konfliktu poškozeného napadl.

Prostřednictvím obhájce obžalovaný namítl, že sice ke konfliktu mezi ním a poškozeným došlo, nebylo však prokázáno, kdo zaútočil jako první a poškozený je osobou fyzicky zdatnější, nežli obžalovaný. Poukázal také na závěr psychologického posudku, podle

kterého je obžalovaný zpravidla k druhým lidem přátelský a vyhledává jejich společnost. Jednání obžalovaného podle psychologa nebyla důsledkem chladného a racionálního rozhodnutí a nešlo o realizaci promyšleného plánu.

S touto obhajobou se však krajský soud neztotožnil. Shora provedené důkazy podle závěru soudu bez důvodných pochybností prokazují, že nůž nalezený na místě činu patřil obžalovanému a soud také považuje za podstatné, že z hotelu Kilián nejprve odcházel poškozený, a teprve potom za ním odcházel obžalovaný pod vlivem alkoholu, který byl ozbrojen nožem a není tedy důvodu pochybovat o tom, že to byl právě obžalovaný, který fyzický konflikt vyvolal. Na těle obžalovaného nebylo shledáno závažnější poranění, poškozený v průběhu konfliktu nebyl ozbrojen a i tyto skutečnosti prokazují, že to nebyl poškozený, který by byl útočníkem.

Soud také jako nevěrohodnou posoudil svědeckou výpověď družky obžalovaného XXXXX, která uváděla, že poškozený ji nemístně na zábavě obtěžoval, tato výpověď je však v naprostém rozporu se všemi ostatními svědeckými výpověďmi, které naopak potvrdily, že nedocházelo k žádnému kontaktu poškozeného s touto svědkyní.

Lékařské zprávy a znalecký posudek z oboru soudního lékařství prokázaly, že poškozený XXXXX utrpěl 4. prosince 2011 sedmáct bodných zranění, z toho šest bodných ran v oblasti oblouku žeberního vlevo a v levém podžebří, pronikající do dutiny břišní a dvě podélné rány zasahující až k okostici v týlní krajině délky 10 cm a 7 cm s tepenným krvácením. Šlo o těžká poranění, která přímo ohrožovala zraněného na životě. Bez včasné specializované urgentní lékařské pomoci hrozilo vykrvácení řádově v několika desítkách minut a zejména životně důležitými orgány, které byly poškozeny, byly tepny poškozeného v týlní krajině. Některé rány, a to zejména bodná rána na zadní straně krku, byly způsobeny malou až střední silou a rána, která byla vedena velkou silou, byla rána zasahující předloktí. Zranění mohla být způsobena v krátkém časovém úseku.

Podle závěru znalce z oboru psychologie byly u obžalovaného zjištěny impulzní a disociální rysy a byly zjištěny známky souvislého užívání alkoholu i psychoaktivních látek. Obžalovaný odmítá převzít odpovědnost za vlastní činy a je u něho patrný sklon k externalizaci viny. Nebylo zjištěno, že by jednal pod vlivem duševní poruchy a s ohledem na sníženou frustrační toleranci, impulzivitu a disociální rysy osobnosti, u něho dochází ke snadnějšímu vybavení agresivních vzorců jednání. Znalec z oboru psychiatrie uzavřel, že obžalovaný byl v době činu pod vlivem alkoholu a jednalo se o horní hranici středně těžké opilosti. V důsledku přítomnosti smíšené poruchy osobnosti, závislosti na alkoholu a středně těžké intoxikaci alkoholem, byly jeho schopnosti ovládat své jednání podstatně sníženy, schopnost rozpoznat nebezpečnost jednání, byla snížena nepodstatně. Obžalovaný však požil alkoholické nápoje dobrovolně a byl znalý jejich účinku na svou osobu. Z psychiatrického hlediska doporučil znalec, aby obžalovanému byla uložena ochranná protialkoholní léčba, kterou by měl vykonat v jazykově blízkém prostředí.

Provedené důkazy a zvláště pak závěry znaleckého posudku z oboru psychologie a psychiatrie, s nimiž se krajský soud ztotožnil, prokázaly, že obžalovaného je třeba posuzovat jako trestně odpovědného pachatele, zvláště pokud pachatel zcela dobrovolně požíval alkoholické nápoje, přestože věděl, že alkohol u něho odbrzdí agresivní rysy.

Při posuzování, zda obžalovaný během napadání poškozeného jednal byť i jen v eventuálním úmyslu poškozeného usmrtit, soud posuzoval intenzitu jednání pachatele,

charakter použité zbraně, i počet úderů, které pachatel vedl proti tělu poškozeného a míst, kam úderý směřovaly. Obžalovaný v průběhu fyzického konfliktu bodl poškozeného sedmáctkrát, útok vedl nožem o délce čepele 107 mm, některé úderý byly vedeny střední silou a přinejmenším jeden úder velkou silou. Řada úderů směřovala do hrudní dutiny, do dutiny břišní a další úderý byly zasazeny v týlní krajině, s následným tepenným krvácením. Proto s přihlédnutím k charakteru použité zbraně, počtu bodných úderů, intenzitě úderů a míst, kam úderý na těle poškozeného směřovaly, krajský soud uzavřel, že obžalovaný musel být přinejmenším srozuměn s tím, že v průběhu konfliktu může poškozeného usmrtit, a s tímto následkem byl také zcela smířen, přičemž ke smrti poškozeného nedošlo pouze v důsledku okolností, nezávislých na vůli pachatele.

Proto již jeho jednání bylo posouzeno jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku.

Obžalovanému byl ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě na deset až osmnáct let.

V projednávané trestní věci neshledal krajský soud zákonné podmínky pro postup podle § 58 odst. 5 tr. zákoníku. Nemohl přehlédnout závažnost jednání pachatele, který sedmáctkrát bodl poškozeného, zcela nekritický přístup obžalovaného k projednávané trestné činnosti, i skutečnost, že obžalovaný se již v Německu dopouštěl velmi závažné násilné trestné činnosti, přičemž naposledy vykonával trest odnětí svobody v délce šest let a není důvodu pochybovat, že do České republiky se uchýlil proto, aby se vyhnul svým povinnostem, které pro něho vyplývaly z uloženého dohledu v Německu.

Proto byl pachateli ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě, vzhledem k tomu, že však naštěstí došlo pouze k pokusu trestného činu, při dolní hranici zákonné trestní sazby, a to ve výměře jedenácti let.

Tento trest je již ze zákona nepodmíněný a podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byl obžalovaný zařazen pro účely výkonu tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

Okolnosti charakterizující osobnost pachatele a jeho předchozí závažná násilná trestná činnost podle závěru soudu vylučuje možnost, že by účelu trestu bylo u obžalovaného dosaženo i v mírnějším typu věznice.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí nože, který použil při spáchání pokusu zločinu vraždy.

Ochranné protialkoholní léčení soud pachateli neukládal, to s přihlédnutím k tomu, že toto opatření může být v budoucnu realizováno přímo v Německu.

K trestnímu řízení se s požadavkem náhrady škody řádně a včas připojila poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví a předložené doklady podle závěru soudu prokázaly způsobenou škodu ve výši 214.833,97 Kč. Tato požadovaná škoda je v příčinné souvislosti s jednáním, za které byl pachatel postižen, a proto byla obžalovanému uložena povinnost škodu v požadované výši uhradit.

Poškozený se připojil k trestnímu řízení s požadavkem náhrady škody ve výši 192.759,- Kč. Obžalovanému byla uložena povinnost uhradit poškozenému škodu, a to za

uhrazené regulační poplatky za pobyt v nemocnici a jako náklady bolestného, to v celkové výši 186.820,- Kč. Ohledně dalších požadavků byl poškozený odkázán se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních vzhledem k nedostatku příslušných podkladů, a pokud jde o náklady na ohodnocení bolestného, jde o částku, kterou je možné uplatňovat za podmínek § 155 odst. 4 tr. řádu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 3. července 2012

JUDr. Roman Bárta, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Klára Lidinská